

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE MEDI AMBIENT, I MEDI RURAL I MARÍ

16795 *Reial decret 1486/2009, de 26 de setembre, pel qual es modifica el Reial decret 947/2005, de 29 de juliol, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i cabruna.*

El Reglament (CE) núm. 21/2004, del Consell, de 17 de desembre de 2003, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i cabruna i es modifiquen el Reglament (CE) núm. 1782/2003 i les directives 92/102/CEE i 64/432/CEE l'aplicació a Espanya de les quals les regula el Reial decret 947/2005, de 29 de juliol, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i cabruna, ha estat modificat dues vegades. La primera modificació es va efectuar mitjançant el Reglament (CE) núm. 1560/2007, del Consell, de 17 de desembre de 2007, pel qual es modifica el Reglament 21/2004 pel que fa a la data d'introducció de la identificació electrònica d'animals de les espècies ovina i cabruna, el contingut del qual, per raons de seguretat jurídica, es va incorporar al dit Reial decret mitjançant l'Ordre APA/38/2008, de 17 de gener, per la qual es modifiquen determinades dates del Reial decret 947/2005, de 29 de juliol, pel qual s'estableix el sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i cabruna. La segona modificació la constitueix el recent Reglament (CE) núm. 933/2008, de la Comissió, de 23 de setembre de 2008, pel qual es modifica l'annex del Reglament (CE) 21/2004 del Consell pel que fa als mitjans d'identificació dels animals i al contingut dels documents de trasllat.

Sens perjudici de l'aplicació directa del dit Reglament (CE) núm. 933/2008, de la Comissió, de 23 de setembre de 2008, cal adaptar diversos aspectes del Reial decret 947/2005, de 29 de juliol, al contingut d'aquest, en nom de la seguretat jurídica necessària.

En l'elaboració d'aquesta disposició han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives del sector afectat.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 26 de setembre de 2009,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 947/2005, de 29 de juliol, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i cabruna.*

El Reial decret 947/2005, de 29 de juliol, pel qual s'estableix un sistema d'identificació i registre dels animals de les espècies ovina i cabruna, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 3 de l'article 4 se substitueix pel següent:

«3. L'identificador electrònic és un bol ruminal. No obstant això, en els animals de l'espècie ovina, i amb l'aprovació prèvia de l'autoritat competent, aquest bol ruminal es pot substituir per una marca auricular electrònica; i en els animals de l'espècie cabruna, i amb l'aprovació prèvia de l'autoritat competent, aquest bol ruminal es pot substituir per una de les alternatives següents: una marca auricular electrònica, una marca electrònica al travador de l'extremitat posterior dreta o un injectable al metatars dret. En aquests casos en què l'identificador electrònic no sigui el bol ruminal, s'ha d'incloure en el document de trasllat dels animals el tipus de dispositiu i la seva localització exacta en l'animal.

Quan s'autoritzi l'ús d'un identificador electrònic diferent del bol ruminal en els animals de l'espècie ovina o cabruna, les autoritats competents de la comunitat autònoma han d'informar i comunicar el tipus d'identificador electrònic al Comitè Espanyol d'Identificació Electrònica dels Animals (CEIEA), establert a l'Ordre APA/2405/2002, de 27 de setembre, per la qual es crea el Comitè Espanyol d'Identificació Electrònica dels Animals.

Tot identificador electrònic ha de complir les característiques generals que recull l'apartat C de l'annex I. Les característiques específiques del bol ruminal es defineixen a l'apartat D del mateix annex, les de l'identificador electrònic injectable es defineixen a l'apartat E, les de la marca electrònica al travador a l'apartat F, i les de la marca auricular electrònica a l'apartat G, sempre del dit annex I. No obstant això, per als animals destinats a intercanvis intracomunitaris només són favorits el ruminal o la marca auricular electrònica.»

Dos L'article 5 se substitueix pel següent:

«Article 5. *Excepcions.*

1. No obstant el que disposa l'article 4, els animals que es destinin a sacrifici abans dels 12 mesos d'edat dins del territori nacional es poden identificar per mitjà d'una única marca auricular, aprovada per l'autoritat competent, que s'ha de col·locar, preferiblement, a l'orella esquerra de l'animal, i que ha de complir les característiques que preveu l'apartat B de l'annex I.

2. Els animals que es destinin a intercanvis intracomunitaris o a l'exportació a tercers països es poden identificar excepcionalment, fins al 31 de desembre de 2009, i amb l'aprovació prèvia de l'autoritat competent, mitjançant una doble marca auricular amb les característiques que preveu l'apartat A de l'annex I.»

Tres. La disposició transitòria única passa a denominar-se «Disposició transitòria primera».

Quatre. S'hi afegix una nova disposició transitòria, segona, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria segona. *Excepcions temporals.*

1. Les autoritats competents poden dispensar de la identificació animal amb mitjans electrònics, fins al 31 de desembre de 2009, sempre que aquesta identificació no sigui recomanable per motius fisiològics, anatòmics o zootècnics. Aquesta autorització ha d'anar acompanyada d'una sol·licitud formulada pel titular de l'explotació, en què ha de fer constar els motius de l'excepció, i s'ha de comunicar al Comitè Espanyol d'Identificació Electrònica dels Animals (CEIEA).

2. Per als animals nascuts abans del 31 de desembre de 2009, no és obligatòria la indicació del codi d'identificació individual en el document de trasllat dels animals, fins al 31 de desembre de 2011.

3. Per als animals nascuts després del 31 de desembre de 2009, no és obligatòria la indicació del codi d'identificació individual en el document de trasllat, fins al 31 de desembre de 2010.»

Cinc. L'annex I es modifica de la manera següent:

a) El punt 2 de l'apartat A se substitueix pel següent:

«2. Els cròtals consten de dues peces impreses, mascle i femella, de plàstic flexible en la seva totalitat, excepte la punta de la tija del mascle que ha de ser d'aliatge metàl·lic resistent a l'oxidació. Els materials en contacte amb l'animal han de ser biocompatibles.»

b) Els apartats C, D, E, F, G i H se substitueixen pels següents:

«C. Característiques generals dels identificadors electrònics.

1. Els Identificadors electrònics s'han d'ajustar al compliment de les normes UNE-ISO 11784:2004, UNE-ISO 11784:2004/A1:2005, UNE-ISO 11785:2005 i UNE 68402:2005 (o alguna d'equivalent a aquesta última), i les ulteriors modificacions de cadascuna.

2. L'estructura del codi del microxip i del codi d'identificació animal és la que preveu l'annex III.

3. Es tracta de microxips passius, només de lectura, que utilitzin tecnologia HDX o FDX-B.

4. Han de ser llegibles per mitjà d'equips i dispositius de lectura, corresponents a la norma UNE-ISO 11785:2005, i aptes per a la lectura de microxips HDX i FDX-B.

5. Les distàncies de lectura han de ser:

a) Per a les marques auriculars i marques als travadors, d'un mínim de 12 centímetres, en el cas de lectors portàtils.

b) Per als bols ruminals i els microxips injectables, d'un mínim de 20 centímetres, en el cas de lectors portàtils

c) Per a tots els tipus d'identificadors electrònics, d'un mínim de 50 centímetres, en el cas de lectors fixos.

D. Característiques específiques del bol ruminal.

1. El bol ruminal ha d'estar format per un cos que contingui un microxip al seu interior. Els elements abans indicats han d'estar formant un tot. A efectes de seguretat de lectura i per evitar senyals equivocats per cossos estranys, en el diagnòstic, no hi ha d'haver elements metàl·lics com a llast.

2. Descripció dels elements:

Cos: El cos ha d'estar format per una peça cilíndrica o ovalada de superfície llisa i vores arrodonides fabricada amb material d'alt pes específic. Ha de posseir una cavitat en la qual pugui ser allotjat el microxip. La cavitat que conté l'identificador electrònic i el seu orifici d'entrada han d'estar segellats de manera segura, amb material atòxic i resistent a les accions digestives dels remugants, per evitar la possible sortida i consegüent pèrdua de l'identificador electrònic del cos. El cos s'ha de caracteritzar per no contenir cap element magnètic o metàl·lic.

Les mides de la peça han de ser:

– Longitud: 65-75 mm.

– Diàmetre: 19-23 mm.

– Pes: 68-85 g.

No obstant això, es poden utilitzar models amb qualsevol altra combinació de longitud, diàmetre i pes, com és el cas dels anomenats "minibols", que assegurin un funcionament adequat de l'identificador. A aquests efectes, s'entén que un identificador té un funcionament adequat en els animals de què es tracti, quan assegurin un percentatge mínim de retenció del 98% el primer any i un percentatge mínim d'èxit de lectura dinàmica del 95%. Aquests paràmetres de funcionament, o equivalents, es poden demostrar utilitzant els protocols reconeguts pel Comitè Espanyol d'Identificació Electrònica dels Animals (CEIEA) o qualsevol altre mètode reconegut pel Centre Comú de Recerca de la Comissió Europea o per un altre organisme reconegut internacionalment, que ofereixi garanties equivalents.

Microxip: Ha de ser de tipus passiu (sense bateria), capaç de ser activat mitjançant radiofreqüència i s'ha de poder llegir de manera correcta a través de

qualsevol material no metàl·lic. Ha d'estar d'acord amb les normes UNE-ISO 11784:2004 i UNE-ISO 11784:2004/A1:2005, relativa a l'estructura del codi d'identificació contingut en la seva memòria, UNE-ISO 11785:2005, relativa a la metodologia d'intercanvi d'informació amb el lector, així com d'acord amb la norma UNE 68402:2005 o el seu equivalent, relativa als requisits del material, i les seves posteriors modificacions.

L'identificador electrònic que rebí l'usuari final ha de ser només de lectura. El material envoltant del microxip ha de ser biocompatible i que asseguri l'estanquitat de l'identificador electrònic, d'acord amb el que assenyala la norma UNE 68402:2005 o el seu equivalent.

E. Característiques específiques de l'identificador electrònic injectable.

1. Un identificador injectable aplicat a la cara plantar del metatars, a sobre de l'espai interdigital i en la direcció vertical descendent o direcció dorsoventral de l'extremitat del darrere esquerra, que ha de complir les característiques dels identificadors electrònics definides a l'apartat C d'aquest annex. Quan l'identificador electrònic no es pugui recuperar o retirar d'un animal sacrificat per al consum humà, tal com estableix l'article 6, apartat 4, el veterinari oficial de l'escorxador ha de declarar la carn o part de la canal que contingui el microxip com a no apta per al consum humà, d'acord amb l'annex I, secció II, capítol V, punt 1, lletra n), del Reglament (CE) núm. 824/2004 del Parlament Europeu i del Consell.

2. Descripció dels elements: L'injectable ha d'estar compost per un microxip encapsulat en material biocompatible i que asseguri l'estanquitat d'aquest, d'acord amb el que assenyala la norma UNE 68402:2005 o el seu equivalent. Ha de ser de tipus passiu (sense bateria), capaç de ser activat mitjançant radiofreqüència i s'ha de poder llegir de manera correcta a través de qualsevol material no metàl·lic. Ha d'estar d'acord amb les normes UNE-ISO 11784:2004 i 11784:2004/A1:2005, relativa a l'estructura del codi d'identificació contingut en la seva memòria, UNE-ISO 11785:2005, relativa a la metodologia d'intercanvi d'informació amb el lector, així com d'acord amb la norma UNE 68402:2005 o el seu equivalent, relativa als requisits del material, i les seves posteriors modificacions.

L'identificador electrònic que rebí l'usuari final ha de ser només de lectura. Les dimensions dels injectables han de ser com a mínim 15 mm de longitud.

3. L'injectable s'ha de presentar de manera conjunta amb un cròtal visual, en un kit d'identificació. En aquest últim cas, el codi imprès en el cròtal ha de ser el mateix que conté el dispositiu electrònic, amb la diferència que el codi de país és ES en el cròtal visual, i 724 en el dispositiu electrònic (segons la norma UNE-EN-ISO 3166-1:2007 i UNE-EN-ISO 3166-1:2007/AC:2008). Les característiques tècniques d'aquests cròtals són les establertes a l'apartat A d'aquest annex, a excepció del color de les peces mascle i femella que han de ser de color taronja RAL 1028.

F. Característiques específiques de la marca electrònica en el travador.

1. La marca electrònica en el travador o polsera electrònica consisteix en una banda plàstica de vores romes, amb un sistema de tancament inviolable que garanteixi la seva permanència sobre l'animal, fabricada de material inalterable, a prova de falsificacions, no reutilitzable, amb una forma que li permeti romandre subjecta a l'animal sense danyar-lo, fàcilment visible a distància i durant tota la vida de l'animal.

2. L'aplicació s'ha de realitzar a l'extremitat posterior dreta per damunt de la regió del garró, envoltant en la seva totalitat la regió de la tija. A més a més ha d'oferir diverses possibilitats d'ajust de la mida per permetre la seva aplicació en diverses races i grups d'edat.

3. El dispositiu ha d'estar fixat sobre l'extremitat de l'animal durant tota la seva vida. En cas que hagi de ser substituït, les autoritats competents són les encarregades de determinar com s'ha de fer aquest canvi.

4. Els materials en contacte amb l'animal han de ser biocompatibles.
5. Descripció dels elements:

Banda: La peça ha de consistir en una cinta fabricada en material termoplàstic d'alta flexibilitat. El color ha de ser groc color RAL 1016 estable als raigs ultraviolats. Ha de presentar un escut constitucional per injecció amb unes dimensions màximes de 7 x 7 mm i indicació de la data de fabricació a través d'un datador en la matriceria.

Sistema de tancament: El sistema de tancament ha de ser permanent i inviolable i pot formar part de la banda o tractar-se d'un sistema independent. El color ha de ser groc color RAL 1016 i estable als raigs ultraviolats. Pot tenir un sistema de tancament d'un altre color. En cas que es tracti d'una peça independent, ha de presentar el mateix codi d'identificació que la banda, el qual ha d'estar imprès per làser, amb un contrast mínim del 74% negre. A més a més ha de presentar l'escut constitucional per injecció amb unes dimensions màximes de 7 x 7 mm i indicació de la data de fabricació a través d'un datador en la matriceria.

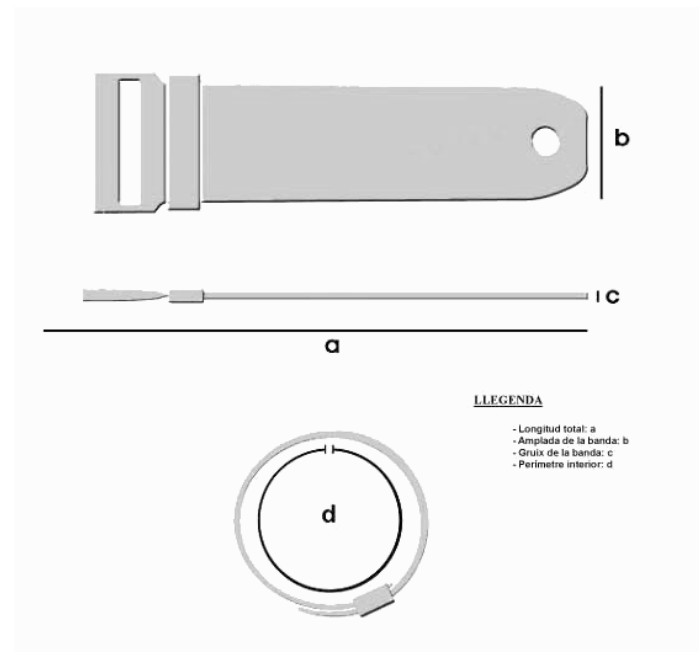
La força de separació del conjunt ha de ser com a mínim de 25 kg, el 98% dels tests han de presentar una força de ruptura superior a 25 kg i el 90% han de presentar una manera de ruptura no reutilitzable. Les proves per mesurar aquesta força de separació s'han d'ajustar a les normes de la sèrie UNE-EN-ISO 527.

El microxip, que ha de portar el codi de la identificació electrònica animal, es pot trobar allotjat en qualsevol de les dues peces, sempre que se n'asseguri la inviolabilitat. Les característiques tècniques del microxip s'especifiquen a l'apartat C.

Mides de la peça: Les mides de la peça han de ser les següents:

- Longitud total del dispositiu: 160 -200 mm.
- Amplada mitjana de la banda: 30-40 mm.
- Gruix mitjà de la banda: 1,5-4 mm. Excepcionalment, s'accepten gruixos fora d'aquest rang, per a porcions terminals, tancaments i/o reforços estructurals.
- Perímetre interior mínim: 100 mm.
- Perímetre interior màxim: 180 mm.

Les imatges següents són orientatives, la seva representació no comporta cap obligació de disseny o fabricació.

6. Característiques físiques del material:

La polsera ha de reunir les característiques següents:

- Identificació del material: Poliuretà.
- Duresa mínima del material: 85 unitats Shore-A (o equivalent en una altra escala).
- Densitat: 1,10-1,23 g/cm³.
- Allargament al trencament: 410-585%.
- Valor de tensió a 20%: 45-133 kg/cm².
- Valor de tensió a 100%: 85-204 Kg./cm².
- Valor de tensió a 300%: 160-419 kg/cm².
- Resistència de trencament: 90-165 newton.
- Resistència a l'abrasió: 20-45 mm³.
- Resistència a la tracció: 415-585 kg/cm².
- Força de separació: Mín. 25 kg.
- Pes total del dispositiu: Màx. 30 g.
- Resistència de la impressió: El text ha de ser llegible després de 450 cicles d'abrasió i després de tres setmanes d'immersió en agents químics.
- Mesura del contrast d'impressió: El contrast final del text després de 450 cicles d'abrasió o tres setmanes d'immersió en agents químics ha de ser superior al 30%.

Les proves o assajos per al mesurament dels valors sol·licitats, han d'estar d'acord amb les normes següents:

- Duresa Shore-A: UNE-EN ISO 868/2003.
- Densitat g/cm³: UNE 53.526/2001 Mètode A.
- Resistència a la tracció: UNE 53.510/2001.
- Resistència a l'esquinç: UNE 53.516-2/2002.
- Resistència a l'abrasió: UNE 53.527/91 Mètode A.
- Identificació del polímer: UNE 53.633/91.
- Resistència a l'abrasió de la impressió: ISO 9352
- Resistència a agents químics de la impressió: ISO 2812

– Mesura del contrast d'impressió: UNE EN ISO 20105

7. Per poder verificar el compliment de les característiques del material exposades a l'apartat anterior, el fabricant ha de presentar:

– Una declaració de conformitat del seu producte amb les normes anteriors i els assajos descrits.

– Un expedient tècnic emès per un laboratori independent d'assaig acreditat de manera pertinent per a aquest tipus d'assajos segons la norma UNE-EN ISO/IEC 17025.

No obstant això, el fabricant pot demostrar el compliment dels requisits anteriors mitjançant un certificat emès per un organisme convenientment acreditat.

8. La polsera ha de portar imprès a les dues peces, si n'hi ha, de manera indeleble el codi d'identificació de l'animal. El codi s'ha de disposar en dues línies, i la primera pot ser perpendicular a l'eix més gran, la primera línia ha d'estar formada per les lletres «ES», (segons la norma UNE-EN-ISO 3166) seguides pels dos primers dígit del codi representatiu de la comunitat autònoma. La segona línia ha d'estar formada pels següents deu dígit d'identificació individual. La impressió ha de ser per làser, amb un contrast mínim del 74% negre i amb una separació mínima entre caràcters d'1 mm. La mida de font mínima ha de ser de 12 mm d'altura per a la primera línia i de 8 mm d'altura per a la segona.

9. Addicionalment, l'anvers de la banda pot contenir un codi de barres o qualsevol altra informació complementària, sempre que això no afecti la llegibilitat del codi d'identificació.

10. La marca electrònica al travador s'ha de presentar de manera conjunta amb un cròtal visual, i constituir un kit d'identificació. En aquest últim cas, el codi imprès al cròtal ha de ser el mateix que conté el dispositiu electrònic, amb la diferència que el codi de país ha de ser ES en el cròtal visual, i 724 en el dispositiu electrònic (segons la norma UNE-EN-ISO 3166). Les característiques tècniques d'aquests cròtals són les que estableix l'apartat A d'aquest annex.

G. Característiques específiques de la marca auricular electrònica.

1. La marca auricular consisteix en un cròtal tipus botó-botó de color groc, fabricat de material inalterable, a prova de falsificacions, no reutilitzable, amb una forma que li permeti romandre subjecte a l'animal sense danyar-lo, fàcilment visible a distància i durant tota la vida de l'animal. Han de ser capaços de ser aplicats a l'orella de l'animal amb un aplicador únic que permeti col·locar tant el cròtal visual com el cròtal electrònic.

2. Els cròtals consten de dues peces impreses, mascle i femella, de plàstic en la seva totalitat, excepte la punta de la tija del mascle, que ha de ser d'aliatge metàl·lic resistent a l'oxidació. El cap de la femella ha de ser tancat. La punta de la tija s'ha d'introduir a la cavitat existent en la femella i s'han d'acoblar de manera que no sobresurti del coll d'aquesta. L'aplicació s'ha de fer en l'animal per mitjà d'unes tenalles d'aplicació semiautomàtica, de manera que quedin les dues peces unides, i la seva separació sigui impossible.

3. En qualsevol cas, tant les peces mascle com les femelles han de disposar d'un sistema que permeti una màxima rotació, que en cap cas no pot ser excèntrica, permeti aireig i eviti la reutilització de qualsevol de les dues peces. Així mateix els materials en contacte amb l'animal han de ser biocompatibles.

4. Descripció dels elements:

Peça femella: La peça ha de ser de tipus "botó" i estar fabricada en material termoplàstic (poliuretà), inviolable i de cap tancat. No elàstic. Ha de permetre una màxima rotació i aireig. El color ha de ser groc color RAL 1016; com a excepció es

permet una altra coloració per al cap de seguretat, i els dos colors han de ser estables als raigs ultraviolats. Ha de presentar un escut constitucional per injecció amb unes dimensions màximes de 7 × 7 mm i indicació de la data de fabricació a través d'un datador en la matriceria. Aquesta peça ha de contenir el microxip inviolable que ha de portar el codi de la identificació electrònica animal. Les característiques tècniques del microxip s'especifiquen a l'apartat C.

Les mides de la peça femella han de ser:

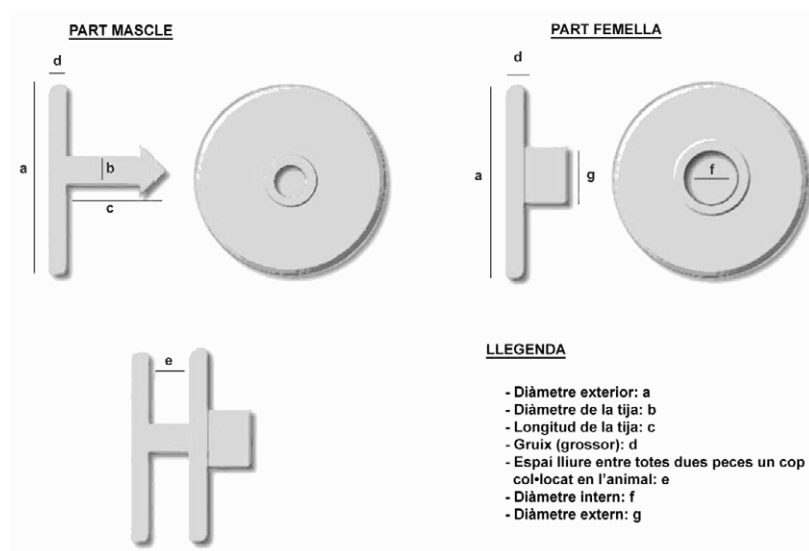
- Diàmetre extern de la peça: 20-34 mm.
- Gruix: 4-7 mm.
- Diàmetre extern del cap: 8-13 mm.
- Estanquitat del compartiment destinat al microxip: 100%.

Peça mascle: La peça ha de ser tipus "botó" i estar fabricada en material termoplàstic d'alta flexibilitat, inviolable. No elàstic. El color ha de ser groc RAL 1016 i estable als raigs ultraviolats. Ha de presentar un escut constitucional per injecció amb unes dimensions màximes de 7 × 7 mm i indicació de la data de fabricació a través d'un datador en la matriceria. La tija ha de finalitzar en una punta cònica d'aliatge metàl·lic resistent a l'oxidació. Les mides de la peça mascle han de ser:

- Diàmetre exterior de la peça: 20-34 mm.
- Gruix: 1 ± 0,25 mm.
- Diàmetre de la tija: 4,5-7,4 mm.

La distància entre les peces femella i mascle ha de ser almenys de 9,5 mm. I el pes màxim del conjunt (peça femella + peça mascle) ha de ser de 8,5 g.

Les imatges següents són orientatives, la seva representació no comporta cap obligació de disseny o fabricació.

5. Característiques físiques del material:

El cròtal ha de reunir les característiques següents:

- Identificació del material: Poliuretà.
- Duresa mínima del material: 85 unitats Shore-A (o equivalent en una altra escala).
- Densitat: 1,10-1,23 g/cm³.

- Allargament al trencament: 410-585%.
- Valor de tensió a 20%: 45-133 kg/cm².
- Valor de tensió a 100%: 85-204 kg/cm².
- Valor de tensió a 300%: 160-419 kg/cm².
- Resistència de trencament: 90-165 newton.
- Resistència a l'abradió: 20-45 mm³.
- Resistència a la tracció: 415-585 kg/cm².
- Força de separació: Mín. 25 kg.
- Pes de les dues peces: Màx. 8,5 g.
- Resistència de la impressió: El text ha de ser llegible després de 450 cicles d'abradió i després de tres setmanes d'immersió en agents químics
- Mesura del contrast d'impressió: El contrast final del text després de 450 cicles d'abradió o tres setmanes d'immersió en agents químics ha de ser més gran del 30%.

Les proves o assajos per al mesurament dels valors sol·licitats han d'estar d'acord amb les normes següents:

- Duresa Shore-A: UNE-EN ISO 868/2003.
- Densitat g/cm³: UNE 53.526/2001 Mètode A.
- Resistència a la tracció: UNE 53.510/2001.
- Resistència a l'esquinç: UNE 53.516-2/2002.
- Resistència a l'abradió: UNE 53.527/91 Mètode A.
- Identificació del polímer: UNE 53.633/91.
- Resistència a l'abradió de la impressió: ISO 9352
- Resistència a agents químics de la impressió: ISO 2812
- Mesura del contrast d'impressió: UNE EN ISO 20105

6. Per poder verificar el compliment de les característiques del material exposades a l'apartat anterior, el fabricant ha de presentar:

- Una declaració de conformitat del seu producte amb les normes anteriors i els assajos descrits.
- Un expedient tècnic emès per un laboratori independent d'assaig acreditat de manera pertinent per a aquest tipus d'assajos segons la norma UNE-EN ISO/IEC 17025.

No obstant això, el fabricant pot demostrar el compliment dels requisits anteriors mitjançant un certificat emès per un organisme convenientment acreditat.

7. El cròtal (tant la peça femella com la peça mascle) ha de portar imprès en les dues peces, de manera indeleble, el mateix codi d'identificació de l'animal. El codi s'ha de disposar imprès en una sola línia adaptada a la forma del cròtal, en paral·lel a la vora exterior i ocupant com a màxim la meitat de la circumferència total. Ha d'estar format per les lletres «ES» (segons la norma UNE-EN-ISO 3166) seguides pels dos dígit del codi representatiu de la comunitat autònoma i els següents deu dígit d'identificació individual. La impressió ha de ser per làser, amb un contrast mínim del 74% negre i amb una separació mínima entre caràcters d'1 mm. La mida de font mínima ha de ser de 4 mm d'altura.

8. Addicionalment, l'anvers de la peça mascle pot contenir qualsevol altra informació complementària, sempre que això no afecti la llegibilitat del codi d'identificació.

9. La marca auricular electrònica s'ha de presentar de manera conjunta amb un cròtal visual, i constituir un kit d'identificació. En aquest últim cas, el codi imprès en el cròtal ha de ser el mateix que conté el dispositiu electrònic, amb la diferència que el codi de país ha de ser ES en el cròtal visual, i 724 en el dispositiu electrònic (segons la norma UNE-EN-ISO 3166). Les característiques tècniques d'aquests cròtals visuals són les que estableix l'apartat A d'aquest annex.

H. Característiques tècniques dels aplicadors semiautomàtics de cròtals (tenalles).

1. Per col·locar els cròtals visuals s'han d'utilitzar aplicadors semiautomàtics (tenalles) de metall lleuger, que en facilitin l'ús, amb agulla de punta roma incorporada i intercanviable. El fabricant ha de subministrar amb cada aplicador una agulla de recanvi.

2. Les tenalles han de ser preferentment universals, i han de poder servir per utilitzar en altres espècies animals. És recomanable que les tenalles portin la indicació del fabricant, per assegurar l'eficàcia de la relació cròtal-tenalles, i optimitzar l'aplicació dels cròtals.».

c) S'hi afegeixen els apartats I, J i K, amb el contingut següent:

«I. Característiques tècniques de les pistoles dosificadores per a l'aplicació de bols ruminals.

Les pistoles dosificadores han de reunir les característiques següents:

- Permetre una subjecció correcta del bol per a la seva aplicació.
- Ser fàcils de manejar i fabricades amb material resistent.
- Posseir un pes no superior als 450 g.
- Estar dissenyades de manera que es minimitzi el risc d'infligir ferides a l'animal, evitant vores tallants o l'ús de materials que acabin degenerant en processos d'estellament o similars, que puguin produir lesions en el procés d'aplicació.

J. Característiques tècniques dels dispositius per a l'aplicació d'injectables.

Els dispositius per a l'aplicació d'injectables han de presentar les característiques següents:

- Permetre una subjecció correcta de l'injectable per a la seva aplicació.
- Ser fàcils de manejar i fabricats amb material resistent.
- Estar dissenyades de manera que es minimitzi el risc d'infligir ferides a l'animal, evitant l'ús de materials que acabin degenerant en processos d'estellament o similars, que puguin produir lesions en el procés d'aplicació.
- El sistema d'aplicació ha de minimitzar el risc d'infeccions relacionades amb l'aplicació mitjançant l'assegurament de l'esterilitat de l'injectable o l'ús de desinfectants.

K. Característiques tècniques dels lectors de radiofreqüència.

Els lectors de radiofreqüència, en qualsevol de les seves modalitats, han de complir els requisits que estableixen les normes UNE-ISO 11785:2005, i UNE 68402:2005 o el seu equivalent, i les modificacions posteriors de cadascuna d'aquestes.

Es poden utilitzar lectors dels tipus següents:

1. Lectors de radiofreqüència de mà: Lector no integrat en cap instal·lació, que conté en si mateix tots els elements necessaris per a la seva utilització autònoma, amb les característiques de mida i pes adequades per permetre'n el transport i la utilització manual. Ha de mostrar a la pantalla el codi complet del microxip. És recomanable que tingui connexió amb una antena accessòria externa o amb un dispositiu de gestió d'informació, que funcioni amb bateries recarregables, que el seu pes sigui reduït i que contingui un teclat alfanumèric amb possibilitat d'introduir i emmagatzemar dades en memòria.

2. Lectors de radiofreqüència fixos: Lector destinat a ser instal·lat en una ubicació amb caràcter fix i permanent pel fet que no es preveu cap desplaçament

dels dispositius electrònics ni dels possibles complements que componen el lector. El fabricant ha d'assenyalar quins tipus de gestors de dades requereix o permet el sistema.

3. Lectors de radiofreqüència transportables: Lector destinat a ser instal·lat com a fix amb caràcter temporal, que es pot desinstal·lar i transportar a un altre lloc per realitzar la seva funció com a fix en diferents ubicacions. El fabricant ha d'assenyalar quins tipus de gestors de dades requereix o permet el sistema.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Madrid, 26 de setembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Medi Ambient,
i Medi Rural i Marí,
ELENA ESPINOSA MANGANA